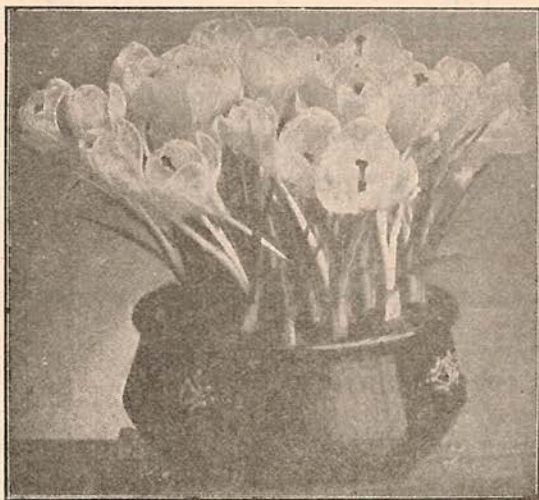

Но — засмѣ се Богъ и кимна
съ бѣлата глава,
па запали златни свѣщи
въ младата трева.

Златни свѣщи — *минзухари* —
пламнаха безброй,
звънна въ мрака теменужень
и отмина той.

И остана минзухари
съ пламнали глави
да си свѣтятъ на гадинки,
пжпки и треви,
да имъ свѣтятъ съ ясенъ пламъкъ
въ ношнитѣ тъми —
та, горкинки, да не плачатъ
въ тъмното сами.

Минзухарчета.